

Анамнез у структури абследавання асоб з парушэннямі голасу

**Склала:
выкладчык
кафедры лагапедыі БДПУ
Лагун Т.Т.**

АНАМНЕЗ –

(ад грэч. ἀνάμνησις – успамін) – сукупнасць звестак, якія атрымліваюць пры абследаванні шляхам распытаў самога абследаемага і / або дасведчаных яго асоб.

Анамнез пры парушэннях голасу – збор звестак пра пачатак парушэння, дынаміку сімптомаў з моманту пачатку парушэння да моманту зварота асобы да спецыяліста, з якімі фактарамі абследаемая асоба звязвае дадзенае парушэнне голасу, якія даследаванні і якое лячэнне праводзіліся, і якія былі вынікі і г. д., які ажыццяўляецца ў форме пытанняў і адказаў на іх .

Пільны збор анамнезу асабліва важны для выбару тактыкі аказання фанapedычнай дапамогі.

Вывучэнне анамнестычных дадзеных дазваляе больш дакладна ўстанавіць характар галасавога парушэння, г.зн. час узнікнення прыкмет, якія абцяжарваюць голасаўтварэнне. Такія звесткі даюць магчымасць размежаваць прыроджаную дыскаардынацыю галасавога апарата ад набытай у працэсе вялікай галасавой нагрузкі пры адсутнасці правільнай пастаноўкі голасу.

У ЗМЕСТ ЗБОРУ АНАМНЕЗУ ПРЫ АБСЛЕДАВАННІ АСОБ З ПАРУШЭННЯМІ ГОЛАСУ ЎВАХОДЗІЦЬ:

- З'яўленне першых скаргаў на змены голасу, іх верагодная прычына.
- Асаблівасці развіцця маўлення і голасу з нараджэння і да моманту абследавання.
- Агульнае псіхаматорнае развіццё абследаемага ад моманту нараджэння да года і ад года да моманту абследавання (характарыстыка крыку ў раннім дзіцячым узросце, фарміраванне і асаблівасці праявы галасавых рэакцый, асноўныя этапы маўленчага і маторнага развіцця).
- Сацыяльныя ўмовы: сямейнае (з кім знаходзіцца дома; здароўе і ўзаемаадносіны бацькоў, іх стаўленне да дзіцяці) ці грамадскае выхаванне (тып установы, у якой выхоўваецца дзіця), маўленчае асяроддзе.
- Вынікі медыцынскага абследавання - стан слыху, насавой паражніны, носа- і ротаглоткі; наяўнасць вострых і хранічных захворванняў органаў голасатварэння (ангіна, ларынгіт, востры бронхіт, танзіліт і г. д.); перанесеныя захворванні, стан цэнтральнай і перыферычнай нервовай сістэмы.
- Цяжар парушэння голасу; змены ў залежнасці ад пары года, сутак, стомленасці, настрою; уплыў парушэння голасу на зносіны, вучобу і прафесійную дзейнасць.
- Звесткі пра ўмовы працы, рэжым працы і адпачынку (удакладненне звычай; ладу жыцця).
- Кола інтарэсаў асобы з парушэннем голасу, узаемаадносіны з навакольнымі.
- Стаўленне да абследавання (станоўчае, адмоўнае, нейтральнае), актыўнасць (актыўны, малаактыўны, пасіўны, фармальны), эмацыйны стан, кантактнасць (лёгка ўступае ў кантакт, цяжка).
- Стаўленне да свайго парушэння, ацэнка свайго стану (ступень фіксацыі на болевых адчуваннях і праблемах з голасам).
- Веданне прафілактычных мерапрыемстваў.

ПРЫ ЗБОРЫ АНАМНЕЗУ ТРЭБА ЎЛІЧВАЦЬ СПЕЦЫФІКУ АБСЛЕДАВАННЯ ДЗЯЦЕЙ І ДАРОСЛЫХ:

Спецыфічныя пытанні пры абследаванні дзіцяці:

- ці шмат крычала, плакала у раннім дзяцінстве;
- ці мела месца якое-небудзь парушэнне дыхання;
- ці было дзіця шумным і балбатлівым;
- ці шмат крычыць і вішчыць падчас гульняў;
- як само дзіця ставіцца да парушэння свайго голасу;
- спявае адно ці ў хоры;
- ці ўдзельнічае ў драмгуртку, у масавых мерапрыемствах;
- ці даводзіцца яму шмат гаварыць у шумнай абстаноўцы;
- ці ёсць у каго-небудзь з членаў сям'і парушэнні голасу, маўлення або слыху.

Спецыфічныя пытанні пры абследаванні дарослага:

- калі ўпершыню з'явілася парушэнне голасу;
- меркаваныя прычыны;
- ці стамляецца або змяняецца голас пасля недоўгачасовай размовы;
- ці цяжка размаўляць гучна;
- ці страчаны высокія тоны;
- ці ўзнікае пачуццё пяршэння, сухасці, болі ў горле, пастаяннае жаданне адкашляцца;
- дзе і як выкарыстоўваецца голас;
- ці вялікая галасавая нагрузка;
- ці бывалі рэцыдывы;
- ці аднаўляецца голас самастойна або пасля лячэння.

ЛІТАРАТУРА

1. Лаўрова, А.В. Парушэнні голасу / А.В. Лаўрова і інш.- М.: Выд.цэнтр «Акадэмія», 2006. – 128 с.
2. Арлова, В.С. Парушэнні голасу / В.С.Арлова. – М.: Астрэль, 2008. – 220 с.

